

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Telegraful este de două ori pre septemana: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Săbiu la expeditorul foiei pre afara la c. r. poste cu bani ga'ta prin scrisori francate, adresate către expeditor. Pretul pnenumeratiunei pentru Săbiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 41. ANUL XIX.

Săbiu, in 23 Maiu (3 Iunie) 1871.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâi a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ore cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nu Brasiovenii!

Săbiu 20 Maiu 1871.

Ospetiulu brasiovenilor a revoltatu, vetematu, maculatu simtiemintele natiunei române, ei au tradatu interesele ei natiunei magiare; diurnale, corespondenti, anti declaranti striga in lumea mare, ca Dunarea e furata, natiunea e venduta, se afla in pericolu! Si acestea toate românii brasioveni le-au causatu.

Asia sta scrisu despre ei, dupa malcontentii moderni ai romanismului?

E de mirare, ca cum a potutu ospetiulu acest'a — că causa mica, sa produca unu viforu asia cumplitu a face pre neadormitii pretendenti de conducere ai natiunei române sa sara la arme si intre fumuri agonisatore, siedindu pre tripodiulu Pithiei sa pascaliasca — despre viitoriulu natiunei?

Unde se afla adeverulu? Ce natura a avutu festivitaea din 22 Aprile la Brasiovu?

Deca vomu cerceta fara patimi dupa caus'a acestui festinu: atunci aflamu genes'a lui in o indignatiune universale pentru serbările arangiate in tieri negermane spre inaltirea victoriei prussiane asup'a unui poporu civilisatu, carele singuru era pana acum aparatoriulu poporeloru subjugate, leaganulu si nutritorea liberalismului si stavil'a absolutismului universale.

Indignatiunea acest'a universale a cuprinsu si inimile romanilor brasioveni intogm'a, ca si pre bucuresceni, carii pre serbatorea inaugurata de consululu Radovitz nu o au potutu lasa nedesmintita.

„Wacht am Rhein“, apelulu pangermanismului, durere, a potutu sa resune si pre tiermurile Barsei.

Românii si ungurii, cari tienu la datorintiele lor cetatienesce către patria si dinastia, nu au potutu lasa sa treca serbatorea germana, fara sa deesie si semnu de viatia. Si in ce modu mai potrivit aru fi potutu efeptu acest'a, de catu prin o intrunire fratieasca, unde sa-si esprime simtiemintele loiali către natiunea, patri'a si dinastia lor? ori dora critisatorii aru fi doritu, ca românii si ungurii inca sa fia glorificatu pre inamiculu din 1866.

Intrunirea brasiovenesca mai are si o caracteristica locale. Poporatiunea de acolo consta in cea mai mare parte din romani, putieni unguri si din sasi. Sasii formeza in urm'a punctelor regulative in toate adunarile politice majoritatea si prin acest'a asuprescu pre romani si unguri, exploatandu toate beneficiile constitutional si medicolele materiali a municipiului in folosulu lor.

Scopulu celu de mai aproape alu intrunirei au fostu dera cu puteri immultite si intrunite a romanilor si ungurilor a forma o opusetiune tare politica-sociale spre eluptarea drepturilor, ce minoritatea sasiesca li denegn.

Asemenea pacte suntu indatinat in viet'a constitutionale, si le-au practicatu si românii din Săbiu cu ungurii si sasii cei tineri la ocaziunea restaurarei reprezentantiei cetatienesce, — asia s'au unitu si deputatii romani la universitatea sasiesca cu partid'a ministeriale magiara a Neosasilor. Deputatii romani au fostu reprezentanti — dupa toate formele — ai romanilor din fundulu regiu, — intre ei unu Bologa, Macelariu etc., si ei inca au pactatu in o forma cu multu mai batatore la ochi, de catu intrunirea privata diletanta dela Brasiovu, — cu partid'a ministeriale (multu haru nu potemu ascepta si dela pactulu acest'a) si pre ei nu i-a scarmanatu nici Pith'a, nici altu oraculu, nici corespondentii diareloru, carii acum fara temeiu arunca petri asup'a romanilor brasioveni pentru simtiemintele lor

loiali pentru dinastia, integritatea patriei, romanismu, si interesele corecte.

Nu brasiovenii suntu „burta verde, arcadiani si herostrati etc.“ in limbagiulu trivialu alu neamicilor lor —, nu ei umbla dupa popularitate perfecta, unu pretiu micu, nu ei se inchina si altariulu natiunei si altui altariu, de unde vinu bunatatile lumesci, ci altii.

Unu romanu din Săbiu.

Revista dinaristica.

Mai toate foile din Transilvania vorbescu despre „cris'a ministeriale“ care dupa parerea lor nu consta din alt'a decatu din o schimbare de persone in ministeriulu ungurescu.

Merita a fi amintite cu deosebire „Pest. Lloyd“ si „Naplo“, cari respingu din resputeri presupunerea cislaitanilor ca, retragerea lui Horvath, Festetics si alui Gorove, care in scurtu tempu va urma, din ministeriulu ungurescu, aru ave vre-unu caracteru politicu. Schimbarea de persone nu are insemnate principale si de o schimbare de sistemu nu pote fi vorb'a. Contele Andrássy, dicu ele, porta totu nimbru cabinetului si incatu va sta elu la carma nu voru potea nici unu feliu de schimbări in ministeriu nelinisci opiniunea publica. O insemnate principale nu au schimbări de persone caci nu atingu principiulu regimului parlamentar. Unu ministru parlamentar pôte demissiona din cause parlamentarie candu seu si perde increderea monarhului seu increderea majoritatiei parlamentului seu candu nu consente in cestiune momentose cu colegii sei.

Nici unulu din aceste casuri nu se pote aplica la demissiona lui Horvath si prin urmare retragerea lui nu are caracteru politicu. Altora li se pare ca candu aru fi succesu lui Andrássy a strafirma partid'a lui Deak in o partita de a regimului si presedintele e deci decisu a inaugura o dictatura parlamentaria. Fiindu Horvath celu mai sanetosu simburu liberale in regimu l'a imbultitu afara ca asia Andrássy sa pota domni cu putere nemarginita. Alte combinatiuni de felulu acestei'a resaru pre totu momentulu, dintre care nici un'a dupa parerea unora nu e mai probabile de catu aceea ca abatutu unu ventu dela Vien'a. Ministeriulu cislaitanu seu Hohenvart e unu ministeriu aristocraticu si spriginitu fiindu de Beust a influentiata a ecuivala ambele ministere, si a imbulti elementele democratice si din regimulu ungurescu.

Dupa cum scriu unele foi B Perczel alu 2-lea vice-presieointe alu casei deputatiloru fu imbiatu cu portefoiulu ministeriului de justitia in a 23 l. t. deja. Densulu si-aru fi cerutu 2 dile tempu de cogetatu. Altii afirma ca Perczel aru fi refusat primirea portefoiului indatu.

„P. Naplo“ afla ca si Ludovig Horvath aru fi refusat portefoiulu, cu care fu imbiatu.

Pre tempulu candu se desbatea legea municipale dechiarara deputatii si foile stengei ca partisani acestei partite nu voru loa parte la organizatiunea cea noua a cabinetului si ca nu voru primi voturile virile ce voru cadea pre ei. „Hon“ si „Elenor“ publicara unu decisu alu clubului opositionalu prin care se provoca partisani a se folosi de toate drepturile ce le competu si a primi oficiale la care voru potea ajunge, de ore ce acest'a e calea pre care se pote combato regimulu pre tere-nulu datu de elu.

„Gazet'a Transilvaniei“ in unu articulu cerca a afla si parti bune dupa ce opiniunea publica (?) in urm'a unor considerari s'a pronunciatu contr'a infratirei din Brasiovu. Punctulu primu alu programei comiteteleru nationali din Brasiovu se afla aprobabile. Cu respectu la p. II alu programei pune

comitetulu mai multe intrebări. In fine afla lipsa de calculu rece in politica si adange:

Aproposu! La activitate cutotii!

In tota tier'a e defipta diu'a de 15 Iunie pentru adunarea comisiunilor municipali prin min. de interne. Ele voru alege cate o delegatiune, care sub presiedinti'a siefului de comitatu, districtu seu orasiu sa elaboreze unu proiectu pentru organizarea municipiului, dupa art. de lege XLII din 1870: cum sa se impartia municipiulu in cercuri, cercuri de alegere, se defiga statulu personal si sfer'a de activitate a oficialiloru, salariale, diurnele, organizarea scaunului orfanale, a comitetului permanentu; acesta delegatiune compune consemnarea alegatoriloru prin cercuri electorali, pregatesce consemnarea celor ce platescu mai multa contributiune, formeza subcercurile electorali comunali cu intielegerea comunelor. Acestu proiectu apoi se propune unei adunari generali none si conclusele se asternu min. de interne spre intarire, dupa care alta adunare generale defige terminulu de alegere si face totu ce se recere spre esecutarea organizarei municipiului. Deca vomu sta cu manile in sinu, vomu perde ori ce influentia si in comitate si in comune. Asia comitate romane in toate municipale, si acolo, unde romanii suntu pucini reprezentanti, cari sa lucre se nu ni se ie tere-nulu de dreptu, prin cuptuseli si ignorari. Aici sa fimu activi cu deosebire, nelasandu nici unu palmacu din dreptulu ce ne compete, si ca natiune cu limb'a. Cele-lalte ni le va da timpul si lupt'a.

Branu in 13/25 Maiu 1871.

Au venitu secolulu, au ajunsu si diu'a, ba e de fatia chiaru ora candu ar' trebui si trebuie sa pera indiferentismulu si egoismulu fara urma.

Sa se ivesca si sa cresca in locul lor: recunoscerea, dorulu si interesarea de binele comun! dar' ce bine pote fi mai mare ca invetiatur'a si cultur'a poporului, ca instructiunea si educatiunea tinerimei? Eu credu si sum deplinu convinsu, ca invetiatur'a si cultur'a poporului, dara cu deosebire bun'a si adeverat'a educatiune a tinerimei, este fundamentulu si bazea tuturor bupuriloru si tesaurulu fericirii omenesci atatu aici pre pamentu catu si dincolo de momentu.

Deci astu-feliu de convingere avendu, nu mai potemu remane in star'a cea amortita de pana acum! Noi suntemu in Branu in 11 comune 14 invetiatori*) si pentru ca sa potemu instrua si educa atata tinerime intru intielesulu celu adeveratu trebuie negresitu sa ne pricepemu forte bine la acesta prea nobila si maratia ocupatiune. — Acesta pricepere inse nu se pote altu-cum casciga fara numai prin lectura multa de carti si jurnale, cu deosebire a cartiloru de specialitatea acest'a; prin ocupatiuni indelungate si seriose, precum si prin conferintie invetiatoresce.

Carti de specialitate nu ne potemu procura din lips'a mijloceloru materiale — baniloru;**) apoi de a prenumera jurnale nici vorba nu pote fi!

Mai avemu inse unu mijlocu pentru cascigarea cunoscintiei celei mai nobile ocupatiuni a educatiunei; mai avemu: „Convenire (conferintia) invetiatoresca“. Conveniri invetiatoresce inse in Branu a se tiené regulatu — dupa cum avuiu ocaziune in restempu de 7 luni a me convinge — inca e cu totul imposibilu fara de a ave statute intocmite spre acestu scopu.

*) Acum mai putieni cu unulu. Trifonu Penghea din Sohodolulu Branului au raposatu in 7. si s'au inmormantatu in 9 Maiu 1871.

**) Caci invetiatorii atatu de reu suntemu platiti incatu cu greu, forte cu greu, putemu trai din o di in alta. Nici chiaru celu mai slabu lucratoriu cu diu'a nu este atatu de necagitu ca unu invetiatoriu in diu'a de astadi.

Deci vedându ca fără statute, și încă fără statute definitiv aprobate și întarite din partea su-
premului inspectoratu scolasticu gr. or., nu putem
ține nici conveniri invetatoresci, — unicu midiu-
locu ce ne mai remase — amu compus și intoc-
mitu statutele convenirilor, câtu s'au potutu mai
potrivitu locului și impregiurărilor custatōre. Le
nscerurăm apoi pre calea inspectoratului distric-
tuale inspectoratului supremu spre definitiv'a apro-
bare și întarire.

Asceptăm acum cu inimi ferbinti înapoierea
loru cu definitiv'a aprobare și întarire, fiindu deplin
convinsi ca nu vomu fi respinsi. Scopulu nostru
se va vedé mai bine în §-I alu statuteloru nōstre;
aici numai pre scurtu amintescu, ca acel'a este:

- a) perfecționarea în chiamarea nōstră;
- b) înființare aunui fondu pentru copiii cei seraci;
- c) înființarea unei biblioteci; din care se voru

dă copiiloru seraci c ă r t i g r a t i s.

Deci astu-feliu de scopu avendu, în numele
corpului invetatorescu branēnu — mi permitu a
rogă pre tōte diurnalele române sa aiba bunatate a
primi în prea stimatele loru colōne urmatoriulu:

Apelu

cătra on. inteligentia romāna în tōte unghiurile pa-
triei romāne și cu deosebire cătra autorii lite-
raturii ei.

Onorata inteligentia romāna!

Pentru națiune și patria ne-amu nascutu; pen-
tru națiune și patria traimu și pentru națiune și
patria — dēca va cere trebuinț'a — vremu sa
și murimu!!!

De-si noi invetatorii preste totu, în tempurile
aceste grele ne luptăm cu prea marile și nenu-
meraverile necasuri, din lips'a subsistintiei și cu noi
progresulu tinerimei în genere, a tinerimei, carea
este flōrea sperantiei. Inse totusi nu desperăm!
Noi nu traimu și nici vremu sa traimu pentru noi
ci pentru posteritate; pentru ca credemu din tōta
inim'a în immortalitatea spiritului.

Si apoi dēca acēsta lume nu cunō-ce ori nu
vrea sa cunōsca greutatea cea prea mare pusa pre
umerii nostri; apoi avemu firm'a sperantia ca o va
cunōsca și remuneră — prea bunulu atotu potin-
tele, atotu cunoscatoriulu, a totu sciutoriulu dom-
nedien!

Nu desperăm! ci — aducându-ne aminte de
calamitățile — și privindu în oglind'a trecutului —
mai vertosu multiamimu lui dumnedieu pentru eli-
berarea din acelea.

Nu desperăm! ci — privindu cu serioșitate
la tempulu presentu mai vertosu ne imbarbatăm în
activitatea nōstră de chiamarea, ce amu primitu.

Nu desperăm! ci — credindu din tōta inim'a
și din totu sufletulu nostru în immortalitatea spiri-
tului omenescu — mai vertosu ne întarimu în cele
(3) trei elemente ideale: în credinț'a, dragoste și
nađejde, cari sunt fundamentulu creștinismului.

Nu desperăm! ci — vedendu marea și deo-
sebit'a purtare de grigie, a barbatiloru trimisi de
provedinț'a a măntui pre totu omulu — mai ver-
tosu creștemu în sperantia ca acei barbati mari și
voru aduce aminte și de prea miser'a nōstră sōrte.

Nu desperăm! ci — vedendu rinri de aju-
lōre curgându dela on. dvōstre, în tōte părțile tuto-
ru celoru ce ve ceru ajutorulu — în ori ce pri-
vesce binele comunu — mai vertosu ve rogăm,
că sa ve îndurati a ne tinde și nōue mână de aju-
toriu în acēsta întreprindere a nōstră, spre a ne
ajunge și noi preadoritulu scopu.

Ve rogăm că, după ce veti vedea „statutele”
nōstre, ale „convenirei invetatoriloru braneni,” a
ve face membrii fondatori alu acestui fondu orfanalu.

Rogăm — mai departe, pre toti domnii au-
tori sa se indure a ne onoră cu câte unu esem-
plariu din pretiitele domniiloru sele opuri de ori
ce specialitate, pentru „bibliotec'a convenirei inve-
tatoriloru braneni.”

Apelăm la spriginulu națiunei și a patriei,
pentru ca și noi iēra fii ai națiunei și ai patriei
suntemu.

Apelăm la spriginulu și ajutorulu patriei,
pentru ca și noi din tōte puterile ne silimu a fo-
lōși patriei prin educatiunea cea buna a tinerimei.

Apelăm la spriginulu și ajutorulu patriei,
pentru ca, după cuvintele unui mare ministru și
renumitu barbatu, patriei i se cuvine patronisarea!
Acestu mare barbatu alu tempului presinte — dise —

„Biserice, națiunei și patriei i se cuvine astadi
de a fi mână adoptiva a tuturoru copiiloru lipsiti
de mijlōce de educatiune, căci ea datoresce tutu-
roru fără exceptiune, ceea ce le este de neapărata
trebuinț'a că sa ajunga la complet'a loru dezvoltare...”

Tōte ramurile trebuie sa primēsca dela trun-
chiulu comunu o seva, o hrana indestulitōre, că
nici un'a din trensele sa nu se usuce.”

„Cine scie dēca printre fii acelor'a obscure
tierani și muncitori nu se afla cualitati și aptitu-
dini estraordinare care, dezvoltate prin educatiuni,
ar' face din trensi omeni de geniu, cari ar' aduce
cele mei mari servicii patriei loru. De căti omeni
mari, de căta gloria și marime nationala, prin ur-
mare, nu se lipsēsce o națiune ne respāndindu mi-
jlōcele de educatiune în tōte stratele sotiale, în
cele de josu mai cu sēma care prin pozițiunea loru
sunt cu totulu lipsiti de ori ce mijlocu de edu-
catiune. —

„Cei mai mari omeni ai Americii au esitu din
rangurile inferiōre ale societatiei. Ei au aruncatu
o gloria nemuritōre asupr'a patriei loru, asupr'a
mumei comune care, în periōd'a dezvoltarei loru au
sciutu cu generositate ale dă o seva, o hrana edu-
cative imbelsugata și binecuvēntata de provedinț'a
care respalesce pre popōrele intielepte și preve-
dictōrie.” C. Esarcu. *)

Prea onorati domni autori, cari voru binevoi
ane indestră bibliotec'a cu opuri de ori ce natura
sunt rogati ale espedă sub adres'a:

„Pentru bibliotec'a conferintiei invetatoriloru
braneni”, ori d'a dreptulu subscrișului.

Theodoru Popu

presiedintele

pr. Brasiovu.

convenirei.

post'a ultima — în Branu.

*) Societatea pentru invetiatur'a poporului roma-
nu nr. 1. pag. 33.

Articole Aditionali la tratatulu de pace.

Art. 1 § 1. De acum'a până la epoc'a ficsata
pentru schimbulu ratificăriloru tratatului presentu,
guvernulu francesu va usă dreptulu seu de rescum-
perare a concessiunei date companiei drumului de
feru de Estu. Guvernulu germanu va fi subrogatu
la tōte drepturile pre cari guvernulu francesu le va
fi castigatu prin rescumperarea concessiuniloru, în
ceea ce privesce drumurile de feru situate pre
teritoriile cedate, fie terminate, fie în construc-
tiune.

§. 2. Se voru cuprinde la acēsta conces-
siune:

1. Tōte terenurile ce apartienu disei compa-
nie, ori care aru fi destinațiunea loru, precum:
stabilimentu de gare și de statii, hambare, ate-
liere și magazine, case de padietu, calea, etc.

2. Tōte imobilele cari depīndu de dens'a,
precum: bariere, închidături, schimbări de cale,
verfuri, place de invertitu, machine fiese etc.

3. Tōte materialurile combustibile și aprovi-
sionările de totu felulu, mobilierile de gara, uten-
siliile pentru ateliere și pentru gare etc. etc.

4. Sumele datorite companiei drumuriloru de
feru de Estu cu titlulu de subvențiuni acordate de
cătra corporatiunile seu persoanele domiciliatē pre
teritoriile cedate.

§ 3. Va fi exclusu din acēsta cestiune mate-
rialulu rulantu. Guvernulu germanu va remite
partea materialului rulantu cu accesoriile sele care
s'aru află în stapanirea guvernului francesu.

§ 4. Guvernulu francesu se ingăgiēza a li-
beră imperiului germanu în i tregime drumurile de
feru cedate, precum și dependințele loru, cu tōte
drepturile ce aru putea pretinde tiersele persoane,
anume pentru drepturile pentru cari s'a obligatu.
Elu se ingăgiēza asemenea a se substitui, în casu
de scadentia, în loculu guvernului germanu de
cătra creditorii drumuriloru de feru în cestiune.

§ 5. Guvernulu francesu va luă în sarcin'a
sea reclamatiiunile pre cari compani'a drumuriloru
de feru de Estu aru putea sa ridice cătra gover-
nulu germanu seu cătra mandatarii sei, prin raportu
la esplotarea diseloru drumuri de feru în trebuinț'a
obiectelor aretate în paragrafulu 2, precum și a
materialului rulantu.

Guvernulu germanu va comunică guvernului
francesu, după cererea sea, tōte documentele și tōte
aretările ce aru putē servi că sa constate faptele
pre cari se voru sprigini reclamatiiunile susu men-
tionate.

§ 6. Guvernulu germanu va plăti guvernului
francesu pentru cedarea drepturiloru de proprietate
indicate în §§ 1 și 2, și cu titlulu ecivalentu
pentru ingagiamentulu luat de cătra guvernulu
francesu în § 4, sum'a de 325 milliōne de franci.

Se va scadé acēsta suma din indemnitatea de
reshelu stipulata în art. 7.

§ 7. Avendu în vedere situațiunea care a
servitu de basa la convențiunea incheiata între
compani'a drumuriloru de feru de Estu și societatea
regale mare-ducatu a drumuriloru de feru Guiliom

FOISIŢORA.

Cuvența funebru

rostitu la inmormentarea judei curiei regie

Ioane cav. Aldulianu,

în 9/21 Maiu 1871 de Dr. Nicolau Popu
în Zernesci.

(Capetu.)

Dupa caderea absolutismului, stabilinduse gu-
vernulu la Clusiu, fū în 1861 stramutatu acolo că
consiliariu de stat. De aici se incepe periōd'a cea
mai stralucita a vietiei sele, ca-ci marinduse sfer'a
de activitate acum se manifestēdia geniulu și spiri-
tulu celu mare a lui Aldulianu în tōta vigōrea sea,
acum se manifestēdia simțiemintele cele inflacurate
pentru națiunea și patri'a sea, care până atunci erau
cunoscute numai în cercuri mai restrinse, acum se
cunōsca Aldulianu de intrēg'a națiunea de unulu
din cei mai bravi aparatori ai drepturiloru ei na-
tionale, politice și bisericesci.

Astufeliu lu vedemu în 1861 în congresulu na-
tionalu, unde a datu pentru prim'a oară, facia cu pu-
bliculu celu mare, dovedi despre tactulu politicu și
de isetimea ce lu caracterisă, astufeliu lu vedemu

în congresulu bisericescu 62 cum 'si 'desvōlta ge-
nialitatea sea pentru redicarea bisericeii nōstre, alu
cariu sfatutoriu intieleptu a remasu până la ul-
tim'a respirare. Astu-feliu lu vedemu pre elu în
diet'a Transilvaniei în 1863 onoratu cu increderea
poporului că deputatu și figurându că vice-presie-
dinte alu dietei, cum trage admiratiunea tuturoru
asupra-si, prin talentulu seu divinatoricu, cu care
eră în stare, că în labirintulu pareriloru celoru mai
devergenti sa afle firulu Ariadnei, și printr'unu espe-
dientu genialu sa aplanedie diferințele.

Binele națiunei sele a sciutu sa-lu aduca în
armonia cu binele statului, încātu pre lānga aceea,
ca eră nationalistu bunu, eră și patriotu mare și
pentru aceea a fostu elu decoratu cu crucea ordinu-
lui corōnei de feru și titlu de cavaleru. Ce se
vorbescu de senatulu imperiale din 1864, unde
sciimu cu totii ca si-a căscigatu respectare între
cele mai mari capacitati ale monarchiei austriace.

Totu în 1864 fū denumitu vice-presiedinte alu
tablei regie în Transilvani'a.

Unde a datu elu mai mari probe de barbatu
consecuentu principiiloru sele, decātu în diet'a dela
Clusiu 1865; unde s'a aretatu mai resolutu în apa-
rarea drepturiloru națiunei și ale patriei nōstre, de
cātu aici, cându cav. Aldulianu cu alții au ascer-
nntu volulu loru separatu aparându drepturile na-
țiunei și patriei sele? Și tocmai simțulu de

dreptate și acēsta amōre infocata pentru cona-
tionali sei l'au adusu cu mai marii sei într'unu
conflictu, în urm'a căruia a fostu transpusu în 1867
la Pest'a la postululu de mare însemnatate că con-
siliariu ministerialu în afacerile de justitia și totu-
odata siefu alu birolui pentru afacerile Transilva-
niei, unde nemultiamindu-se a trecut la specialitatea
sea, că septemviru la curtea suprema. Iēta ca-
rier'a cea stralucitu ce acestu barbatu, care la in-
ceputu n'a potutu strabate de a fi întaritu de no-
tariu în Zernesci, a facut'o fără protecțiune și nu-
mai curatu prin meritele sele și înaintă din trēpta
în trēpta până la posturile cele mai cardinale în
servitiulu de stat. Iēta și rolulu ce a jocalu mi-
culu orfanu alu multu meritatulu Bain.

Inse faptele și meritele aceste inca nu com-
pletēdia monumentulu, prin care s'a facutu nemuri-
toriu înaintea națiunei; conun'a de lauru la acestu
monumentu i o compun meritele, ce si le-a căscig-
gatu și la eluptarea autonomiei bisericeii nōstre, și
ce e mai multu, organizatiunea cea salutară li-
berala, de care se bucura creștinii nostri din Un-
gari'a și Ardēlu, este în parte și meritulu geniului
lui Aldulianu. Meritele căscigate în sfer'a acēst'a
sunt laurele monumentulu seu. — Acestea l'au
facutu nemuritoriu pentru bisericea nōstră. Istori'a
nōstră politica și bisericească lu va glorifică pre pa-
ginile sele, după meritele ce i competu.

-Luxemburg, cu dat'a de Iunie 1857 și de 21 Ianuarie 1868, și aceea încheiată între guvernul marelui-ducatu de Luxemburg și de Estu francesu, cu dat'a de 5 Decembrie 1868, și care a fostu modificată esențialmente într'unu modu astfelu ca ele nu suntu aplicabile la starea de lucruri creată prin stipulațiunile conținute în § 1, guvernul germanu se declară gât'a a se substitui drepturilor și în sarcinilor ce voru rezultă din aceste convențiuni pentru compania drumurilor de feru de Estu.

Pentru casulu în care guvernul francesu va fi subrogatu, fie prin rescumperarea concessiei companiei de Estu, fie prin o înțelegere specială asupra drepturilor de cătră această societate, în virtutea convențiilor susu indicate, elu se angajează a cedă gratisu, în terminu de șese săptămâni drepturile seale guvernului germanu.

Pentru casulu în care dis'a subrogatiune nu s'ar' efectua, guvernului francesu nu va acordă concessiuni pentru liniile drumurilor de feru ce aru aparține companiei de Estu și situate pe teritoriulu francesu, de cătu sub condițiunea espresa că concessionariulu sa nu exploateze de locu liniile drumurilor de feru situate în marele ducatu de Luxemburg.

Art. 2. Guvernulu germanu ofera două milioane de franci pentru drepturile și proprietățile ce posedă compania pre partea resoului seu situată pe teritoriulu elvetianu, alu frontierei dela Bâle, de că guvernulu francesu și va țienă consimțimentulu în terminu de o luna.

Art. 3. Cesiunea teritoriulu de pre langa Belfortu, oferite de guvernul în articolulu 2 alu tractulu de facia, în schimbulu rectificatiunei frontierei cerută la vestu de Thionville, va fi marită cu teritoriile satelor următoare: Rougemont, Leval, Petite Fontaine, Remigny, Felon, La Chapelle-sous-Rougemont, Augeant, Vauthier-Mont, la Rivière, la Granje, Reppe, Fontaine, Frals, Foussemagne, Conelières, Montreaux, Chateaux, Bretagne, Chavannes-les-Grands, Chavenette et Suarce.

Calea dela Giromagny la Remiremont, trecendu la balonulu din Alsacia, va rămâne Francei în totu percursulu seu, și va servi de limita într'atât pre cătu ea este situată în afara din cantonulu de Giromagny.

Jules Favre, V. Bismark Poyer Quartier, Arnim, de Goulard.

Cincu-mare în 18 Martiu 1871*).

„Quousque...?”
Prea stim. Dle Redactoru!

În Nr. 18 alu „Tel-grafulu Romanu”, primitu cu post'a de astadi, apară o corespondință datată Agnita 21 Febr. 1871 și subscrisă de unulu dintre membrii sinodulu protopresbiteralu „Anonimu”.

Acăsta corespondință, care directe ne provoca a satisface adevărulu, este unu tristu fenomenu pentru tractulu nostru protopopescu intrunitu Noerichiu-Cincu mare, prin care corespondințele nu nu-

* Intarziata. R.

Est'a e barbatulu a carei repausare o deplângemu noi astadi! Est'a e luciferulu naționalu, care s'a întunecat loemai în momentul, cându lumină mai tare; est'a e scumpulu fiu alu națiunei și alu bisericei noastre, pre care ni l'a rapitu aprig'a și dusman'a mörte în mișloculu activității seale în etate numai de 50 ani. Sa plângemu d'er' iubitorulu și sa versămu lacrimi de durere pentru perderea acestui barbatu de atât'a însemnatate, ca-ce națiunea noastră perde în elu unu fiu bravu, patri'a unu aparatoriu înflăcăratu alu intereselor ei, ne-consolabil'a sea familia 'și perde scutul și fal'a sea, consangeniile cei numeroși ai lui perdu în elu unu adevăratu consultor luminos, iera amicii și cunoșcutii perdu fermeculu lor, inim'a cea mai nobilă. Sa plângemu d'er' cu totii și sa îmbracămu doliu pentru perderea acestui barbatu de caracteru firmu, de capacitate, erudițiune și activitate rară, unu barbatu, care în totu loculu ne-a facutu onore și ne-a căștigatu respectulu și demnitatea cuvenită și facia cu străinii. Drepte suntu suspiniile noastre ale tuturor și mai întâi alu familiei lui, pre care o iubea cu o căldură rară și de care se îngreia, pre lănga toate ocupațiunile cele multe, de care eră încercatu, cu mare atentiune; și de că fiicele lui se bucura astadi de o reputatiune frumoasă pentru însușirile lor, pentru calificațiunea lor, acăsta au parte mare de a o multămi crescerei celei ecsem-

mai derima trecutul acestui tractu protopopescu și ignoră și timbrează tota lucrarea noastră tractuala pre terenulu bisericescu, școlariu și fundatiionalu, basată pre statutulu organicu sancționatu de Majestatea Sea în 28 Maiu 1869, de ilegale, unu lucru, care trece preste noțiunile de dreptu și autonomi'a s. noastre biserice.

Moralmente suntu siliti a est în interesulu adevărulu în publicu, care s'ar' puté altminte seduce a crede nedrepteloru afirmațiuni ale d. coresp. anon., stigmatizandu întreg'a corespondința în partea ei cea neadeverată și malitioasă de unu fetu fără de vreme și de productulu unui mare parocsismu. Luată în considerațiune în întregulu ei acăsta corespondință, amu trebiu sa credem, ca ea descende la caracterulu unui reportu specialu despre dezvoltat'a activitate, după cum d'ice anonimu coresp., a primulu sinodu din tractulu Agniti tenutu în 21 Febr. 1871 st. v.

Afara de momentele espuse în acăsta corespondință privitorie la etern'a memoria a fericitulu și marelui mecenatu alu metropoliei noastre gr. or. Emanuilu Gojdu, aflămu, ca tota corespondința este parte și o fraseologia gôla.

Premitendu acăsta judecată subiectivă a noastră, purcedem la dovedirea ei faptică din conceptulu predisei corespondințe, a cărei prima alineă sună: „Din'a de astadi pôte sa fia scrisă cu litere nesterse în cronica tractulu nostru, de că ród'a ce amu semenatu noi că întâiulu sinodu alu acestui tractu va prinde radecina în aniele tuturor celor'a, cari ne-au datu nouă încrederea alungendu-ne de asemenă acăsta ród'a.”

Aceste suntu ipsisima verba corespondinței. Frasea acăsta în prim'a facia și la prim'a lectură aflămu, ca, afara de întrebuintiarea cuventulu „ród'a” în locu de „semenia”, care licența poetică nici greculu poetu Anacreonu a bună sēma nu o an întrebuintiatu, conține două lucruri neadeverate.

Unulu falsulu epitetu alu sinodulu tenutu în Agnita în 21 Febr. a. e. de „primulu sinodu protopopescu”; alu doilea neadeveru este numirea tracteloru intrunitu Noerichiu-Cincu mare de tractulu „Agniti”.

D. coresp. că membru sinodulu protopopescu, trebiu, ca au cadutu într'o letargia încă din lun'a lui Iuliu an. tr., căci altminte nu ne potemu esplică negatiunea celor două sinode tenute și anume, celu d'antăiu în 9 Iuliu 1870 în opidulu Noerichiu, în care s'au verificatu și d'ui că membru alu sinodulu protopopescu și care mai departe fū constituitu pre bazea statutulu organicu conformu §-lui 38.

În acestu primu sinodu s'a alesu reprezentanțele tractulu intrunitu și anume scaunulu protopopescu, că foru judecătorescu, comitetulu și epitropi'a protopresbiterale.

Alu doilea sinodu înmultitu în virtutea §-lui 39 din statutulu organicu s'au tenutu în 29 Sept. 1870 în opidulu Agnita. — Pre acăstea două sinode protopopesci, a căroru esistență și legalitate

plărie, ce li a datu. Mai drepte inse suntu suspiniile iubitei seale consörte, Elena de Aldulianu, a cărei sorte a fostu strinsu legată de sorteă prea meritulu și demnulu seu barbatu. — Drepte suntu în fine și suspiniile noastre ale tuturor: sa versămu d'er' lacrimi de durere asupra acestui sicriu mut și rece, ce acopere geniulu și inim'a nobilă a acestui barbatu. — D'er' ce vedu, geniulu lui parasesce locasiulu celu rece, ese din sicriu, meditează, vorbesce, sa ascultămu cuvintele lui. Pre mine me deplângeți voi? Öre n'amu lucratu eu destulu în viața mea? Ce! Nu aflați voi destula consolare în faptele mele? — De că aveți öre care stima cătră mine, primiți svatulu ce vi lu dau! Urmăți invetiaturile ce vi le amu datu, țieneti-ve de principiele profesate de mine și națiunea mam'a noastră dulce va ajunge la fericirea acceptată! Voi fi națiunei aveți totu-dēun'a înaintea ochiloru binele ei, luptăți-ve pentru drepturile ei politice naționale și bisericesci pre bazele legale, ca-ce numai acăstea ei garatēză progresu, înaintare și înflorire și atunci n'aveți sa me deplângeți, ca-ci eu că geniul voiu trāi și voi fi într' voi. Pre multu iubita și neconsolabil'a mea familia, pre consorteă mea, cu care amu trāitu ani de fericire, o asigură, ca geniulu nemuritoriu va fi totu-dē-un'a lănga dens'a și o va ajutā în toate necasurile, ce le va întâmpinā. Fiicele mele, copii mei voru fi fericiti, țienendu-se de principiele,

este afara de tota îndoiel'a, le ignoră d. coresp. cu totulu.

„Fromosu atestatu de seracia ve dati prin acăsta ignorare, domnule corespond.”

Totu asiā nu pricepem, ca dela cine posedă d. coresp. acăa plenipotenția a fauri o nomenclatură nouă pentru tractele intrunitu Noerichiu-Cincu mare sub nou'a firmă „tractulu Agniti”.

Acăsta nouă polecra, pre cătu șoimu noi, nu s'a adoptatu până acum prin nici unu concludu alu sinodulu protopopescu, posibilu, ca în sinodulu din 21 Februarie, sa se fi ridicatu la valöre de dreptu pentru venitoriu?

Nu i consultu domnule corespondinte, că sa rumpi cu trecutul de odată.

Facendu acăstea reflessiuni, venim și la partea coresp., care reportēză despre principalele obiecte ale acestui sinodu, cari s'au desbatutu și asupra căroru s'au adusu concludu.

Acăste obiecte, cu urmāt'a discussiune și adusele concludu asupra lor, au ramasu suspense în cerculu reservatiunei mentali a d. corespondinte, care nu li a aflatu demne, bateru cătu de cătu sa le presentēze înaintea onor. publicu cetitoriu. — Și în acăsta privință după îndatınatā maniera se folosesce de nesce frase gôle, cu cari în din'a de astadi nu se mai edifica și procopsesce niminea.

Între gôlele frase mai amesteca încă un'a vamatōria și neadeverată în alineă 6, unde d'ice: Desbaterile propusatiunilor reverinței sale parintelui adm. protopopescu că presedinte fusera încordate și în partea cea mai mare patruse de spiritulu timpulu privitorie la multu a s u p r i t'a noastră biserica. Acăsta frase nu posedă de presente nici o schințea de adevăru în sine!

De aici se vede, ca d. coresp. n'a cetit' nici prim'a dispozițiune generală din statutulu organicu, care sună: „Biserica ortodocsa romāna din Ungari'a și Transilvani'a că biserica autonomă după dreptulu seu canonicu garantatu și prin articolulu de lege IX din an. 1868, pre lănga sustinerea pre înaltulu dreptu de supr'aveghiare alu Majestatei Sale inviolabile — și regulēză, administreză și conduce afacerile sale bisericesci, școlari și fundatiionali în toate părțile și factorii ei constitutivi i n d e p e n d i n t e după form'a reprezentativă”.

Ignoranța d'ui coresp. și în privința acăst'a este gigantică, căci dumnilui dovedesce, ca nici până la §-lu d'antăiu din statutulu org. n'a venit.

Totu în alineatul alu VI-lea manifestēdă o mare dorere, ca subscrisulu deputatu din cerculu electoralu, după densulu Cinculu-mare, nu fū atât'a de fericit a loca pate la desbaterile fundamentali ale primulu sinodu alu tractulu Agnita. — Cn-geta inse d. coresp., cum ca de bună sēma nu din nepasare cătră afacerile noastre bisericesci voiu fi facutu acăst'a.

Spre justificarea noastră aducem înaintea următoriele giuristari escusătorie;

§-lu 45 din stat. org., care după cum se vede nu facu multu învaluielă nici parintelui adm. pro-

în care i amu crescutu. Consangeni și amicii mei sa urmedie însuși și sa propage mai departe sfaturile mele și nu voru avé causa, că se me d-plânga, ba acăsti'a se potu mângaiă mai multu, ca nu numai eu că geniul, ci și trupulu meu e lănga ei, și le multiamescu — cu deosebire verulu Metianu, Danu și Comsi'a — ca mi asiedia trupulu meu în loculu acelu, care l'amu doritu și l'amu iubită mai multu în patri'a mea. — Aici se va odihni trupulu meu, ier' eu voiu fi în totu loculu, unde se voru practisă ideele mele.

Ieta sfatulu lui Aldulianu jalnici ascultatori, ieta dera, ca Aldulianu n'a muritu, nu, elu trăiesce, ca-ci faptele lui suntu unu monumentu viu pentru noi și următorii nostri din generațiune în generațiune și ce mângaiere mai mare pôte fi pentru noi, decâtu acăa, cându șoimu, ca geniulu lui este într' noi, petrece cu noi și lucră cu noi. Sa lasămu dera lacrimile și suspiniile, sa ne consolămu cu cuvintele ce ni le-a rostitu acum în öra mormentarei lui, sa aretămu barbatulu acelu, care a ajuns la înaltimea misiunei seale sderin't'a și pietatea cuvenită și sa-i dicămu cu totii

Fia-i tierin'a usioră!

Și memori'a eternă!

Varietăți.

topopescu, dispune: „Sinodul protopresbiterialității se ține odată în an la întâia sa a două Domineca a lunii lui Februarie. . . .”

Acăsta lege prescrie în mod imperativ, ca ordinarialmente în anul acestuia, au trebuit să se țină sinodul protopopescu numai în 7 sau 14 zile ale lunii lui Februarie. Stramutarea acestui termen poate obveni numai în cazuri urgente, când s'ar vedea de lipsa ținerea unui sinod extraordinar, pentru care trebuie să se facă incunoscintare previa consistoriului eparchial.

Casuri de natură extraordinară în anul acestuia nu au fost și nici d. coresp. nu atinge atari momente extraordinare.

Stându-se acestea, putem dice, cumca sinodul protopopescu ordinarialmente ținut în a 3-a Domineca a lunii lui Februarie în Agnita este contră legii conchiamat și putem dice cu corespondentele, că e primul sinod al tractului Agniti, care isbesce în capul §-lui 45 din stat. org.

Din această ignorare a legii foarte precise devinu la convingere, că atât d. coresp. cât și d. adm. protopopescu se apropia nău de altul, de cumva corespondința de sub cestiune nu e efluesul reverinței sale.

A două impregiurare este, că, după cum tuturor, cari cetesc și au cetit calendarul din acest an, în opidul Cincumare — unde subscriu me află că funcționar public și anume în calitate prezente de unicul jude investigator criminal, — unu oficiu împreunat cu mare responsabilitate — s'a ținut tergu de țiera atât de vite cât și de produse, între care cănepea formăza unu articolu foarte cerțat, și anume în zilele 19, 20, 21 și 22 Febr. anul curinte st. v. și pseudo-primul sinod protopopescu s'a ținut în Agnita în 21 și 22 Febr. a. e.

Acăsta impregiurare mi impuse din oficiu strinsa obligaminte a nu parasi biroul meu pre vremea ținerei tergului nostru, care notorice aduce noua criminalia.

Cu această ginstare mi justificu neinfaciosiarea mea la pseudo-primul sinod din Agnita.

De această impregiurare s'a facut rev. sele p. adm. încă la ședința scaunului protopopescu ținut în 29 Ianuarie a. e. atent. — Nu știu din ce motive și au alesu tocmă Domineca și luna când mie oficialmente mi fii imposibile a participa la desbaterile cele fundamentale ale sinodului. — Ni se spune, că acestu sinod ținut contră preșcrișelor §-lui 45 din stat. org., ar fi adus unu concludu, prin care suntemu osenditi la o mulță de 2 fl. v. a.

Asceptăm intimațiea acestu concludu și apoi vomu areta, cumca pentru sinod nu esista încă nici unu regulamentu pentru afacerile interne, care sa oblige pre membrii, cari nu se potu infaciosia la sinod, la pedepse banali sau la depunerea mandatului.

D. coresp. nu a ajuns cu știința sa nici până acolo, că sa știe, că din ce cercu sunt eu alesu de deputatu la sinodul protopopescu. — Densu dice, că eu sunt deputatu din cercul alegatoriu Cincumare. — Asta este — neadeveru golu — ca-ci după legea electorale bisericăscă nici nu esista vre-unu cercu alegatoriu Cincumare, fără Cincumare-Cinsioru. Nici din cercul acestu electorale nu sunt alesu d. coresp., ei din cercul electorale Mergindelu-Siulumbegu, despre a carui esistență nici ca dora ai visatu.

D. indetifici scaunul Cincului mare într'unu cercu electorale cu locul domiciliului meu, opidul Cincumare, — verosimile per analogiam a celor, cari numescu Transilvania de unu comitat de dincolo de delul Craiului.

Ori și ce felu de omu afara de d. coresp. cred, că nu va putea clasifică această corespondință altaminte, fără numai cum amu disu la început de unu productu necoptu, prin care se ignoră dreptul concretu și întotoca fapte necomplinite într'unu modu nejustificabil.

Ve sfatuim d. coresp., că sa lasati mai multa lumina stralucitoare în giurul cugetarilor și notiunilor dv., care le posedati pre terenul bisericăscu, școlar și fundational și sa nu mai esiti în publicu cu atare frase golu și neadevaruri. — Sa fie. —

Moise Branișcu m/p.,
deputatu sinodale din cercul electorale
Mergindelu-Siulumbegu.

*** Branu în 13 Maiu v. 1871. (Multiamita publică.) Din „Societatea pentru invetiatură a poporului român” foia mensuale din București amu primitu subscrișul dela nr. 1—7. inclusive câte 2 exemplare totu odată în 17/29 Nov. 1870. Iera dela nr. 7—11 inclusive, câte unu exemplariu pentru școlă centrală gr. or. din Branu. Eu nu me află în asiă placută pusețiune de a putea recomandă on. publicu român*) o astu-feliu de foia după meritul ei.

Prea demnilor ei domni editori și donatori, în numele școlii centrale gr. or. din Branu, din partea subscrișului se aduce cea mai adâncă și viua multiamita.

Theodoru Popu

invetiaturu primariu.

*** Nisescie din Cincumare: În noptea spre Domineca pogorării sântului spiritu pastorii de oi Dumitru Curea și Teodoru Nistre din comună Rodbavu, îndepărtare de o ora de Cincumare, șiedindu lângă turmă lor au venit unu lup și cu grabă au intrat în turmă apucându o oia.

Vedindu Dumitru Curea acestă, au sarit cu grabă voindu a alungă pre lup; însă acestă lăsându oile au sarit asupră pastorului și apucându cu gură de verful capului l'au trantit de pământ.

Sociulu seu au venit cu grabă că sa lu scape, pre carele vedindulu lupul au lasat pre Dumitru sarindu cu iutiela asupră lui și l'au apucat de gât.

Bietulu omu că sa nu-i rumpă gătulesiulu și-au bagat mână în gura lupului desclestandu-i-o.

Trediedu-se Dumitru au venit că acum el sa mantuiască pre Theodoru, însă până când nu l'au omorât batându cu batulu n'au putut desclesta gură lupului, carele avă în gura mână cioabanului și colții eră infipti în gât.

Se întiege de sine, că preste capu nu l'au putut bate, fiindu-că au fostu aproape de alu cioabanului, și pentru că sa nu lovăscă și pre acestă au trebuit, sa-i sfărâme trupulu dinapoi.

Acăstea mi le-au enarat patimasii.

Dumitru e vulnerat la capu și la unu degetu, ranele sunt vindecabili; pentru Theodoru e pucina speranță, căci gaurile la gât sunt mari și multe și mână încă e reu vulnerat, bă chiaru în momentul de facia audu, că numai pute vorbi.

Ei s'au temut că sa nu fie fostu lupul torbatu, — și ingraha au alergat la medicu în Cincu, — carele au arsu ranele.

*** Se cetesce în fôia „Informațiile” din Iasi:

Unu român ducendu-se Joi sa cumpere carne dela unu macelariu jidovu, și luându-se la cërta cu acestă, jidovulu a ridicat cutitul ce-lu avea în mână și a taiat mână romanului.

Căta larma nu s'ar fi facut, deca rolurile aru fi fostu impartite alt-feliu, deca adeca unu român aru fi taiat mână unui jidovu? — S'ar fi strigatu deja revoluțiune, macelu contră jidovilor etc. Faptulu dela Ploesci pute servi de exemplu.

*** Principiele comune iparișianu. 1. Primulu principiu naturale și sociale de dreptu este acestă, că omulu este liberu, liberu de ori ce labore, și are sa primăscă dela comună, câte 1 fr. 50 ct. pre fie-care di, pentru că pörta o pusica.

2. Știința, care trebesce privita că unu privilegiu alu aristocrației, se va anatemisă și surghiuni din această causa. Acei cari au fostu osânditi pentru furu etc. posedu titluri necontestabile la o recunoscintă cu atât mai mare din partea luptatorilor pentru „egalitate și fraternitate”.

3. Ori-cine este liberu de a plăti datoriele și chiria sea, precum și de a nu le plăti. Libertatea naturale a omului, de a nu plăti nimicu, nu pute fi marginita de locu.

4. Că institute de educațiune nationale, se declaru puscările și galerile, și ori cine va fi absolvitu cursulu regulatu într'ensele, are dreptulu de a ocupă o funcțiune publică.

*) CREDU că este destul de binecunoscută

5. Libertatea presei nu pute fi violetă nici odată, dea ori ce jurnalistu pute fi arestatu și impuscatu.

6. Cetățenii sunt liberi a se intruni și cu arme, pentru a putea impusca pre cei neînarmați. Aceleași drepturi li se acorda și pentru casele de banca și institutele de asigurare.

7. Casele private se declara de case publice. Acestă este posesorul cel mai îndreptățit asupră cuprinsului lor, care va fi știut a lă dobândi în modulu cel mai abile.

Secretulu corespondinței va fi perpetuu publicu, și acestă mai cu seama cându voru fi bani său charthia de valoare.

8. Sergentii de oras, gendarmii etc., cari până aci luau cetățenilor liberi libertatea personale și de alegere sub pretestu că aru fi calcatu preșcrișile legii penale, sunt declarați de inamici ai ordinii precum și ai libertăților publice și private.

9. Legea penale este și rămâne desfășurată.

Concursu.

Devenindu în vacanția stațiunea de protopresbiteru gr. orientali alu tractului Zarandului se escrie prin acestă concursu până în 16 Iunie a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acestu postu sunt competențele protopopesci obicinuite, precum și venitele parohiei I din opidul Bradu constatată din 162 numeri.

Dela doritorii de a competi la acestu postu se recere:

1. că se fia barbatu apt și bine-meritat pre terenul bisericăscu și școlar, se fia absolutu de gimnasiu și teologia;
 2. că alesu și intaritu fiindu, sa locuiescă în resedința acestui scaun protopresbiterale, carea e opidul Bradu, în sensulu §. 29 din Statutul organicu.
- Doritorii de a concurge la postul acestă voru avă de a-si tramite concursele lor bine instruite la scaunul protopopescu greco-orientali alu Zarandului în Bradu până la terminulu prefaptu.

Bradu, în 4 Maiu 1871.

(2—25) Comitulu sinodul protopresbiterale greco-orientali alu Zarandului

ANUNCIU.

Se afla de vendiare la tipografiă noastră Unu exemplariu de Evangelia, tiparitu totu în tipografiă noastră pre harthia de calitate cea mai buna, taiatu în aur, legatu acum de curendu în catifea rosă și ornatu pre partea deasupră cu cinci icone, de pictura alăsa, ce infatışie: Invierea și pre cei patru Evangelisti, în rame de argint auritu, decorate cu arabescuri frumose; iera pre partea din josu cu o cruce întreita masivă și patru bumbi, cu catarami și țetieni de calitate ramelor. Pretulu acestui exemplariu este 135 fl. v. a. Se pute vedea la direcțiunea tipografiei archidieceșane gr. or. de aici.

Edictu.

De ore-ce nu s'au putut vinde la terminulu 1-mu realitățile lui Mihailu Rosea de pre hotarul Selistei și anume:

1. locul de aratu „în barbosu” nr. top. 7973 de 996 stângini quadrati 100 fl.
 2. în locul de aratu „în drumulu Amnasilui” nr. top. 7493 de 1162 stângini quadrati cu 130 fl.
 3. livadiă „în Mogorode” nr. top. 6099 de 170 stângini quadrati cu 16 fl. și 4. gradina „din Saliste” nr. top. 3009 de 209 stângini quadrati cu 140 fl. v. a., se da de știre, că aceste realități se voru licita din nou la 3 Iunie 1871 c. n. în cancelariă comunale din Seliste, 9 ore a. d. a. și se voru da și subțu pretu.
- Sibiū 9 Maiu 1871.

I. Maximu,
comisariu de licitațiune.

Bursă de Vienă.

Din 22 Maiu (3 Iunie) 1871.

Metalicele 5%	59 25	Act. de creditu	286 60
Imprumut. nat. 5%	69 10	Argintulu	120 75
Actiile de banca	785	Galbinulu	5 81